

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967060592/facsimile.pdf> (tilgået 01. december 2021)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Fratzer var det sædvanlige Ord til alt hvad jeg gjorde. Da jeg var
10 allerfærligst og næsten Blind af Mæslingerne, lod man mig ligge
saa hielpeløs og forladt, at jeg ofte laae heele Tiimer og ventede
paa, at der skulde komme et eller andet Bud for at høre til mig, som
jeg kunde sende op for at faae noget at drikke og lidt lunken Melk
til at Bade mine Øyne i. *Wolert* sagde ofte naar han kom: Aber
15 mein Gott. Kind, liegst du den hier beständig alleine, men da
jeg ikke vilde klage mig for noget Menneske, saa svarede jeg: at
naar jeg hørte hans Vogn holde, saa sendte jeg Pigen fra mig efter
hvad jeg behøvede. Jeg havde gierne Betalt en Kone for mine egne
Penge, men da jeg vidste, at det kun vilde volde mig megen Fortræd
20 saa fattede jeg Taalmodighed.

Den Haardhed hvormed jeg endnu kan udstaae de største Smer-
ter uden at Beklage mig, reyser sig til Deels af den Umedlidenhed
hvor med jeg Blev behandlet; jeg forbed stedse mit Onde hvorved
det som oftest Blev værre, for ikke at høre at det var Griller,
25 Jndbildninger og Fratzer. For at forklare Dem det, jeg sagde
om mine egne Penge, saa maae De vide, at jeg stedse blev sadt
til det fornemste Spille Partie, i sær naar det var *Friset*, som
man var eenig om at jeg spillede Mesterlig; og da det var en
Rigsdaler eller fiire Mark Partiet og da jeg ikke var uhældig, saa
30 havde jeg en ganske anstændig Spille Casse.

J Aaret 1760 da Høysalig Kongen havde Brækket sit Been og laae
paa Iægersborg, var der den heele Vinter jntet at gjøre ved Hoffet om
Aftenen og Grev *Laurvig* i Følge deraf meget *desœuvrert*. En Aften
da vi var kommen fra *Comedien* og Frøken *Bøfæcke* og jeg *reciterede*
35 nogle Stumper af *Comedien* sagde Greve *Laurvig*, jeg troer at vort
Selskab skulde gjøre en temmelig god Troupe ud om vi gav os til
at spille *Comedie*. Ja, lad os det, svarede Frøken *Bøfæcke*, det er
nok saa godt, som idelig at tærse i de Kort, men jeg vil være Per-
nille. Og Jomfrue *Biehl* maae have Hoved Rollerne, sagde hendes